

Arrest

nr. 205 346 van 14 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 26 augustus 2017, verklaart er zich op 11 september 2017 vluchteling.

1.2. Op 28 mei 2018 werd een beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” genomen die per drager op 29 mei 2018 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Pasjtoen te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 3 januari 1990 en afkomstig uit het dorp Ghanikhel in het district Tagab van de provincie Kapisa. U bent tot

de zesde graad naar school geweest. U en uw familie hadden problemen met de dorpelingen omwille van een eerdere hoge positie die uw oom innam bij Hezb Jamiat die vroeger de controle hadden over uw regio. U werd verschillende keren verkracht door jongens op school vanwege deze problemen. In 2007 vertrok u naar uw oom in Dubai. U werkte er in een parking en vertrok in 2009 terug naar uw geboortedorp in Afghanistan. U werkte daar 3 à 3,5 maanden in een winkel in de bazaar van het district. Terwijl u daar werkte, informeerde u de aanwezige Franse troepen over het dorp en de taliban in de regio. Via uw oom langs vaderszijde verkreeg u een tewerkstelling als veiligheidswacht in Herat voor een Zuid-Afrikaans bedrijf, REED. U werkte voor acht à negen maanden in Herat waarna u terugkeerde naar uw geboortedorp. U verbleef daar voor twintig à vijfentwintig dagen waarna u het land verliet omwille van problemen met de taliban.

In 2009 verliet u Afghanistan en ging u naar Griekenland waar u 6 à 6,5 jaar verbleef. U zat gedurende 22 maanden in verschillende gesloten centra in Griekenland, van 2011 tot juni 2014. In het gesloten centrum in Xanti werd u vijfenveertig minuten lang gefolterd waarbij er koud water over u werd gegooid, u met stokken geslagen werd en elektroshocks toegediend kreeg, als gevolg van een misverstand onder cipiers. Zij dachten iemand anders voor zich te hebben die ervan werd beschuldigd alcohol te hebben gedronken of gemaakt. U verzocht om internationale bescherming in Griekenland op 2 juni 2014. Op 2 oktober 2015 heeft u de subsidiaire beschermingsstatus gekregen en kreeg u een tijdelijke verblijfsvergunning tot 19 november 2018.

In 2017 keerde u terug naar uw geboortedorp in Afghanistan waar u tien dagen verbleef. Op een dag gingen uw broer en u naar Kaboel om kleren te kopen. Toen jullie terug naar huis gingen, kregen jullie telefoon dat jullie vader door de taliban meegenomen was. U werd gewaarschuwd niet naar huis terug te keren en u verliet Afghanistan voor een derde keer. U kwam in België aan op 26 augustus 2017 en verzocht om bescherming op 11 september 2017.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u sancties van de politie omwille van uw eerdere drugsproblematiek en haalt u moeilijke levensomstandigheden in Griekenland aan, met name het gebrek aan huisvesting en een tewerkstelling.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw taskara neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalt aan psychologische problemen te hebben (CGVS I, p. 11 en 23). U legt geen enkel attest neer te staving van uw problematiek. Bovendien is gebleken uit de twee persoonlijke onderhouds dat u in staat was volledige en coherente verklaringen af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratieve dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden.

Op basis van uw verklaringen en van de documenten in uw administratieve dossier blijkt dat u in Griekenland op 02/10/2015 internationale bescherming kreeg, met name subsidiaire bescherming.

Artikel 57/6 §3, 3° van de Vreemdelingenwet voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die dergelijke bescherming al in een andere lidstaat van de Europese Unie heeft gekregen, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij de vreemdeling elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij in deze lidstaat geen beroep meer kan doen op de bescherming die hem al werd toegekend wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, een reëel risico op ernstige schade of onmenselijke of vernederende levensomstandigheden.

U haalt de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland aan, namelijk het gebrek aan een tewerkstelling en huisvesting (CGVS II, p. 18). Hierbij dient te worden opgemerkt dat deze door u aangehaalde redenen voor uw vertrek uit Griekenland louter van socio-economische aard zijn.

In dit opzicht verschilt uw situatie als persoon die internationale bescherming geniet, fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft u binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Europese Unie zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met uw status.

Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de Europese Unie verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er

verschillen bestaan tussen de lidstaten van de Europese Unie in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Er is evenmin sprake van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt in Griekenland de subsidiaire beschermingsstatus gekregen. Deze lidstaat van de Europese Unie is gebonden aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan uw beschermingsstatus en waarvan u gebruik kunt maken.

Uit voorgaande volgt een vermoeden dat u, als subsidiaire beschermde in Griekenland, géén gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Uw subsidiaire beschermingsstatus aldaar gaat gepaard met een verblijfsrecht en daaraan zijn rechten verbonden inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen en er wordt vermoed dat uw levensstandaard er niet kan worden aangemerkt als onmenselijk of vernederend, evenals dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

Bovendien is de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van oordeel dat, hoewel de algemene situatie en de levensomstandigheden van personen die internationale bescherming genieten in een lidstaat van de Europese Unie, enkele tekortkomingen kunnen vertonen, artikel 3 van het EVRM niet wordt geschonden als er geen sprake is van systematisch onvermogen om bijstand en structuren te bieden aan personen die internationale bescherming genieten.

Evenmin wijzen andere elementen erop dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Griekenland.

U haalt een vrees aan voor een aanval van een racistische groepering (CGVS II, p. 18). Volgens uw verklaringen hebt u echter nooit een persoonlijke confrontatie met hen ervaren en hebt u hen louter gezien en van hen gehoord (CGVS II, p. 18). In het licht van deze verklaringen kan aangenomen worden dat u uw vrees voor deze racistische groepering op louter veronderstellingen baseert en dat dit onvoldoende is om te kunnen spreken van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u eveneens de Griekse autoriteiten vanwege eerdere aanvaringen met de politie in het kader van uw drugsproblematiek. Uit uw verklaringen blijkt verder dat de Griekse politie u in deze periode uit het park verwijderde waar u sliep. De Griekse politie heeft u verder naar de dokter gestuurd omwille van uw drugsproblematiek (CGVS II, p. 14), en u aldus de mogelijkheid geboden om u medisch te laten behandelen. Drugsbezit en drugsgebruik zijn illegaal in Griekenland en het toepassen van strafrechtelijke procedures door een EU-lidstaat betekent geenszins een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM). Internationale bescherming kan niet worden toegekend louter om strafrechtelijke sancties van een EU-lidstaat te ontlopen.

U haalt verder aan dat u gefolterd zou zijn geweest in een gesloten centrum omwille van een persoonsverwarring, waarbij u geslagen werd met stokken en elektrische shocks kreeg toegediend gedurende vijftienveertig minuten. Griekenland is echter een EU-lidstaat die het EVRM heeft ondertekend en veronderstelt de basisrechten van elk mens en het verbod op foltering te garanderen. U staakt uw claim op geen enkele wijze en brengt geen informatie aan waaruit zou blijken dat de Griekse autoriteiten zich schuldig zouden maken aan foltering. Bovendien heeft u nooit klacht ingediend bij de bevoegde instanties naar aanleiding van deze door u aangehaalde feiten. U diende daarentegen een verzoek tot internationale bescherming in bij de Griekse autoriteiten. U werd de subsidiaire beschermingsstatus toegekend en verbleef vervolgens nog bijna twee jaar in Griekenland. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen is inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt.

In het licht van de voorgaande vaststellingen kan worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, in Griekenland gegarandeerd zijn. Uw levensomstandigheden kunnen er niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden.

Het document dat u voorlegt wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen. Dit document heeft immers louter betrekking op uw identiteit en herkomst uit Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u wel teruggeleid kan worden naar Griekenland maar niet naar Afghanistan."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 48/6 en 62, § 1 van de Vreemdelingenwet in samenhang gelezen met artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal niet heeft onderzocht of het Griekse immigratierecht bepalingen bevat, zoals in het Belgische recht, die aanleiding kunnen geven tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus en verzoeker aldus zouden kunnen blootstellen aan indirect refoulement ondanks de erkende nood aan internationale bescherming. Verzoeker verwijst naar twee gevallen waarin volgens hem volgens het Belgisch recht een subsidiaire beschermingsstatus kan worden ingetrokken, en meer bepaald naar artikel 55/4, § 2 en artikel 55/5/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. Hij stelt dat hij na de toekenning van zijn subsidiaire beschermingsstatus terugkeerde naar zijn land van herkomst in 2017, dat volgens het Belgisch recht een gehoor zou plaatsvinden voorafgaand aan een mogelijke intrekking en dat de commissaris-generaal niet heeft onderzocht of de Griekse immigratiewetgeving dezelfde procedurele waarborgen biedt. Hij stelt tevens dat hij bij terugkeer naar Griekenland zal worden veroordeeld omwille van illegaal drugsgebruik, dat bijgevolg zijn subsidiaire beschermingsstatus zal worden ingetrokken *“zoals dit in het Belgische recht geldt”* en dat de commissaris-generaal niet heeft onderzocht of de Griekse immigratiewetgeving dezelfde sancties kent. Verzoeker stelt tevens als volgt in zijn verzoekschrift: *“Voorgaand is meer dan hypothetisch omdat de Belgische wettelijke bepalingen die werden besproken in uitvoering van de Europeesrechtelijke wetgeving werden genomen die een gelijke uitwerking in Griekenland heeft.”*

2.2. Beoordeling

Op basis van de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming genoot in Griekenland. Verzoeker verkreeg er op 2 oktober 2015 het statuut van subsidiaire beschermd. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besluit dan ook om die reden terecht op grond van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Artikel 57/6, §3, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“(…)

§ 3. *De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :*

“(…)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;

(..)”

Verzoeker haalde bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland aan, meer bepaald het gebrek aan tewerkstelling en huisvesting.

De bestreden beslissing wijst er dienaangaande op dat Griekenland als lidstaat van de Europese Unie gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan iedere beschermingsstatus, waarvan verzoeker gebruik kan maken. Als persoon die internationale bescherming geniet heeft verzoeker binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Ook haalt de bestreden beslissing aan dat een verschil in socio-economische situatie en behandeling tussen de lidstaten van de Europese Unie op zich niet kan worden beschouwd als een geval van onmenselijke of vernederende levensomstandigheden. Verzoekers subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland gaat immers gepaard met een verblijfsrecht en daaraan zijn rechten verbonden inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is. De bestreden beslissing verwijst verder nog naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat van oordeel is dat, hoewel de algemene situatie en de levensomstandigheden van personen die internationale bescherming genieten in een lidstaat van de

Europese Unie, enkele tekortkomingen kunnen vertonen, artikel 3 van het EVRM niet wordt geschonden als er geen sprake is van systematisch onvermogen om bijstand en structuren te bieden aan personen die internationale bescherming genieten. De bestreden beslissing stelde ten slotte ook nog vast dat verzoeker nooit een persoonlijke ervaring heeft opgedaan met een racistische groepering in Griekenland, dat het uitvoeren van een strafrechtelijk beleid inzake drugs en drugsgebruik op zich geen schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) uitmaakt en dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij wegens een persoonsverwisseling gedurende 45 minuten zou zijn gefolterd door de Griekse autoriteiten.

Verzoeker voert geen enkel verweer tegen de door bestreden beslissing vastgestelde motieven zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad worden beschouwd als zijnde hier hernomen.

In zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar twee artikelen uit de Vreemdelingenwet, artikel 55/4, § 2 en artikel 55/5/1, § 2, en betoogt dat niet werd onderzocht of ook in de Griekse wetgeving de mogelijkheid bestaat dat zijn subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken enerzijds wegens zijn terugkeer naar Afghanistan of anderzijds om reden dat hij veroordeeld kan worden wegens illegaal druggebruik.

Verzoeker beperkt zich echter tot louter hypothetische beschouwingen die verder niet onderbouwd worden met concrete elementen. Uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat verzoeker op 2 oktober 2015 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend door de Griekse autoriteiten. Nog daargelaten dat verzoekers terugkeer naar Afghanistan niet verenigbaar is met zijn beweerde nood aan internationale bescherming blijkt noch uit het administratief dossier, noch uit het verzoekschrift dat zijn status van subsidiaire beschermde intussen zou zijn ingetrokken of dat verzoeker anderszins zich niet meer op deze status zou kunnen beroepen. Verzoekers tijdelijke verblijfsvergunning is overigens geldig tot 19 november 2018. In de bestreden beslissing werd voorts terecht vastgesteld dat het uitvoeren van een strafrechtelijk beleid inzake drugs en drugsgebruik op zich geen schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) uitmaakt. Het opwerpen van een aantal niet-gestaafde hypothesen in het verzoekschrift is geenszins voldoende om *in concreto* aan te tonen dat verzoeker zich niet meer op zijn door de Griekse autoriteiten toegekende subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen beroepen in geval van terugkeer naar Griekenland.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER